

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

5.3.2014

B7-0235/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

ELi prioriteetid ÜRO Inimõiguste Nõukogu 25. istungjärguks
(2014/2612(RSP))

Laima Liucija Andrikienė, Eduard Kukan, Andrzej Grzyb, Tunne Kelam, Cristian Dan Preda, Kinga Gál, Andrej Plenković, Alf Svensson, Zdravka Bušić, Elena Băsescu, Roberta Angelilli
fraktsiooni PPE nimel

RE\1022096ET.doc

PE529.633v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

B7-0235/2014

**Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi prioriteetide kohta ÜRO Inimõiguste Nõukogu
25. istungjärguks
(2014/2612(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja ÜRO inimõiguste konventsioone ning nende fakultatiivprotokolle,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 60/251, millega asutati Inimõiguste Nõukogu (UNHRC),
- võttes arvesse ÜRO 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni ja ÜRO Peaassamblee resolutsioone selle kohta,
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, Euroopa Sotsiaalharta ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
- võttes arvesse ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilist raamistikku ning ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskava, mis võeti vastu välisasjade nõukogu 3179. istungil 25. juunil 2012. aastal,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 13. juuni 2012. aasta soovitusi nõukogule ELi inimõiguste eriesindaja kohta,
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO Inimõiguste Nõukogu kohta, sh parlamendi prioriteetide kohta seoses sellega, ning eelkõige 7. veebruari 2013. aasta resolutsiooni¹,
- võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõigustega seotud teemadel,
- võttes arvesse oma 11. detsembri 2013. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste ja demokraatia olukorrast maailmas 2012. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas²,
- võttes arvesse 10. veebruaril 2014. aastal vastu võetud ELi välisasjade nõukogu järeldusi ELi prioriteetide kohta ÜRO inimõigusi käsitlevatel foorumitel;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ning artikleid 18, 21, 27 ja 47,
- võttes arvesse Inimõiguste Nõukogu eelseisvaid istungjärke 2014. aastal, eelkõige 3.–28. märtsini 2014 toimuvat 25. korralist istungjärku,

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0055.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0575.

- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et inimõiguste universaalsuse austamine, edendamine ja kaitsmine on osa Euroopa Liidu eetilisest ja õiguslikust *acquis*'st ning üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakividest;
- B. arvestades, et ELi usaldusväärst Inimõiguste Nõukogus toetab suurenev kooskõla tema inimõigustealase sise- ja välispoliitika vahel;
- C. arvestades, et parimate tulemuste saavutamiseks peaksid EL ja tema liikmesriigid püüdma võtta inimõiguste rikkumiste vastu sõna ühiselt ning peaksid selles kontekstis jätkuvalt tugevdama koostööd ning parandama organisatoorset korraldust ja kooskõlastamist liikmesriikide vahel ja ELi institutsioonide vahel;
- D. arvestades, et 10. veebruaril 2014. aastal sätestas ELi välisasjade nõukogu oma prioriteedid ÜRO Inimõiguste Nõukogu 25. korralise istungjärgu ja eelseisva ÜRO Peaassamblee kolmanda komitee eel, mille hulka kuulusid olukord Süürias, Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis, Iraanis, Sri Lankas, Myanmaris/Birmas, Valgevenes, Kesk-Aafrika Vabariigis, Lõuna-Sudaanis, Kongo Demokraatlikus Vabariigis, Eritreas, Malis ja Sudaanis; arvestades, et välisasjade nõukogu välja toodud prioriteetseteks teemadeks olid surmanuhtlus, usu- ja veendumusvabadus, lapse õigused, naiste õigused, 2015. aasta järgne ülemaailmne tegevuskava, arvamus- ja sõnavabadus, kogunemis- ja ühinemisvabadus, valitsusväliste organisatsioonide koostöö inimõigustega tegelevate ÜRO organitega, piinamine, lesbid, geid, biseksuaalid, trans- ja intersoolised inimesed, rassism, põlisrahvad, majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised õigused, äritegevus ja inimõigused ning inimõigustega tegelevate ÜRO organite ja mehhanismide toetamine;
- E. arvestades, et 25. juulil 2012. aastal määrati ametisse ELi inimõiguste eriesindaja, kelle roll on edendada ELi inimõiguste poliitika tulemuslikkust ja nähtavust ning aidata kaasa inimõiguste ja demokraatia strateegilise raamistiku ja tegevuskava elluviimisele;
- F. arvestades, et 2013. aasta oktoobris valiti Inimõiguste Nõukogusse 14 uut liiget, kelle liikmesus algas 1. jaanuaril 2014. aastal, nimelt Alžeeria, Hiina, Kuuba, Prantsusmaa, Maldiivid, Mehhiko, Maroko, Namiibia, Saudi Araabia, Lõuna-Aafrika, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik, Vietnam, Venemaa ja Ühendkuningriik; arvestades, et üheksa ELi liikmesriiki on nüüd Inimõiguste Nõukogu liikmed;
- G. arvestades, et naiste staatuse komisjoni 58. istungjärgu prioriteetseks teemaks on probleemid ja saavutused naisi ja tüdrukuid käsitlevate aastatuhande arengueesmärkide rakendamisel;
- H. arvestades, et korruptsioon avalikus ja erasektoris tekitab ja süvendab ebavõrdsust ja diskrimineerimist seoses kodaniku-, poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste võrdse teostamisega, ning arvestades, et on tõestatud, et korruptsioon ja inimõiguste rikkumine hõlmavad võimu kuritarvitamist, vastutuse puudumist ja erinevaid diskrimineerimise vorme;
- I. arvestades, et nii Kampala muudatusettepanekute ratifitseerimine riikide poolt kui ka Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevuse laiendamine agressioonikuritegudele aitab

veelgi kaasa nende kuritegude toimepanijate karistamatuse lõpetamisele;

1. tervitab nõukogu seatud prioriteete ÜRO Inimõiguste Nõukogu 25. korraliseks istungjärguks; nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenistus ja liikmesriigid võtaksid Inimõiguste Nõukogus ELi prioriteetide propageerimisel arvesse parlamendi soovitusi;

ÜRO Inimõiguste Nõukogu tegevus

2. kordab oma veendumust, et valimised Inimõiguste Nõukogusse peavad olema konkureerivad, ja väljendab oma vastuseisu ilma konkursita valimiste korraldamisele piirkondlike rühmade poolt; kordab, kui olulised on Inimõiguste Nõukogu liikmete kohta kehtivad standardid seoses kohustustega inimõiguste valdkonnas ja sel alal tulemuste saavutamiseks, ning nõuab tungivalt, et liikmesriigid nõuaksid nende kandidaatide kindlaksmääramisel, kelle poolt nad hääletavad, kindlalt nendest standardite järgimist; rõhutab, et Inimõiguste Nõukogu liikmetelt nõutakse inimõiguste edendamist ja kaitsmist kõige kõrgemal tasemel; kordab, kui olulised on kindlad ja läbipaistvad kriteeriumid selliste liikmete ennistamisel, kelle liikmesus on peatatud;
3. väljendab muret inimõiguste rikkumise pärast mitmes hiljuti Inimõiguste Nõukogu liikmeks valitud riigis;
4. on jätkuvalt vastu rühmade kaupa hääletamisele Inimõiguste Nõukogus; nõuab tungivalt, et Inimõiguste Nõukogu liikmeks olevad riigis jääksid hääletuses läbipaistvaks;
5. väljendab kahetsust tõsiasi üle, et ruum kodanikuühiskonna ja Inimõiguste Nõukogu vaheliseks koostöömeks järjest väheneb ning et valitsusväliste organisatsioonide pakutakse vähem võimalusi neil istungjärgudel esineda; nõuab tungivalt, et EL ja Inimõiguste Nõukogu tagaksid, et kodanikuühiskonnal lubatakse anda Inimõiguste Nõukogu 25. istungjärguks, aga ka inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise protsessi ja muudesse ÜRO inimõiguste mehhanismidesse võimalikult suur panus, ilma et pärast kodumaale tagasi pöördumist tuleks karta survevahendeid; mõistab teated sellistest survevahenditest hukka ning nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenistus ja liikmesriigid tagaksid, et selliste juhtumite puhul võetakse süstemaatiliselt järelmeetmeid;
6. avaldab tunnustust ÜRO inimõiguste ülemvolinikule Navi Pillayle tema jätkuvate jõupingutuste eest lepingulise organi tugevdamise protsessides; tuletab veel kord tungivalt meelde, et lepingulised organid põhinevad paljudel sidusrühmadel, ja rõhutab, et kodanikuühiskond peab olema püsivalt nendesse protsessidesse kaasatud; rõhutab lisaks, et lepinguliste organite sõltumatus ja tulemuslikkus tuleb säilitada ja seda edendada;

Riigipõhised küsimused

Süüria

7. kordab, et mõistab karmilt hukka inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse laiaulatuslikud rikkumised Süüria režiimi poolt, sealhulgas igasuguse vägivalla

kasutamise, süstemaatilise piinamise ning vangide hukkamised; mõistab hukka kõik režiimi vastu võitlevate relvastatud rühmituste toime pandud inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised; väljendab sügavat muret kolm aastat kestnud konflikti tõsise mõju pärast tsiviilelanikkonnale ning humanitaarolukorra jätkuva halvenemise pärast riigis ja piirkonnas; kutsub kõiki relvastatud osapooli üles lõpetama kohe vägivald Süürias; toetab täielikult hiljuti Genfi kommünikee alusel algatatud kõnelustevooru, mis peaks olema esimeseks sammuks protsessis, mis viib konflikti poliitilise ja demokraatliku lahenduseni, et lihtsustada Süüria juhitavat demokraatiale üleminekut, mis vastab Süüria rahva õigustatud ootustele;

8. nõuab tungivalt, et kõik konflikti osapooled ja eelkõige Süüria režiim tagaksid ulatusliku ja turvalise piiriülese juurdepääsu rahvusvahelisele humanitaarabile ning täidaksid oma lubaduse võimaldada naistel ja lastel ümberpiiratud linnadest, nagu Homs, ja Yarmouki laagrist lahkuda; tunneb heameelt ÜRO Julgeolekunõukogu 22. veebruari resolutsiooni 2139 üle, milles nõutakse humanitaarabikonvoide lubamist kogu riiki, et leevendada tsiviilelanikkonna kannatusi, ning nõuab selle kiiret rakendamist; nõuab valitsuse vahistatud rahumeelsete aktivistide ning relvastatud rühmituste käes hoitavate tsiviilelanikest pantvangide vabastamist;
9. rõhutab, et kriisi enneolematut ulatust arvestades on ELi ja kogu rahvusvahelise kogukonna jaoks esmatähtis leevendada nende miljonite süürlaste kannatusi, kes vajavad esmatarbekaupu ja põhiteenuseid; tuletab ELi liikmesriikidele meelde nende humanitaaralast vastutus Süüria pagulaste ees ning märgib, et tragöödiad, nagu Lampedusa lähedal toimunu, ei tohiks enam korduda; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid abistaksid konflikti eest põgenevaid pagulasi; märgib, et oma 9. oktoobri 2013. aasta resolutsioonis soovitas Euroopa Parlament liikmesriikidel aidata rahuldada akuutseid vajadusi, võimaldades isikutel turvaliselt ELi siseneda, et võimaldada süürlastele ajutiselt vastu võtta, ning asustades pagulasi ümber lisaks olemasolevatele riigikvootidele ning lubades humanitaarsetel põhjustel vastuvõtmist;
10. kutsub Euroopa välisteenistust ja liikmesriike veel kord üles tagama, et olukorda Süürias käsitletaks ÜRO raames, eelkõige Inimõiguste Nõukogus jätkuvalt kõrgeima prioriteedina;
11. rõhutab tõsiasja, et tsiviilisikute sihilik näljutamine ja rünnakud tervishoiuasutuste vastu on rahvusvahelise õiguse kohaselt keelatud ja neid loetakse sõjakuritegudeks; kordab vastutuselevõtmise tagamise olulisust kõigil tasanditel; avaldab selles kontekstis tunnustust Süüriat käsitleva sõltumatu uurimiskomisjoni tööle, sh tema viimasele aruandele, mida hakatakse Inimõiguste Nõukogus arutama, ning palub uurimiskomisjonil viia läbi juurdlus hiljutise aruande alusel, mis hõlmab tuhandeid fotosid piinamise juhtumitest, mille on teadete kohaselt toime pannud Süüria sõjavägi; kordab oma nõudmist, et ÜRO Julgeolekunõukogu esitaks Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule taotluse korraldada Süürias valitseva olukorra osas ametlik uurimine; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal võtta selles suunas märgatavaid meetmeid;

Egiptus

12. väljendab muret inimõigusrikkumiste pärast Egiptuses, siia alla kuuluvad ajakirjanike,

kodanikuühiskonna ja poliitilise opositsiooni aktivistide tagakiusamine ja kinnipidamine ning ülemäärase jõu kasutamine revolutsiooni kolmanda aastapäeva tähistamise aegu ja 2013. aasta jaanuaris toimunud referendum ajal, mille tõttu on surma saanud palju tsiviilisikuid; nõuab, et Egiptuse ametivõimud tagaksid täieliku, läbipaistva ja sõltumatu uurimise tsiviilisikute surma asjaolude kohta, et süütegude toimepanijad vastutusele võtta; taunib asjaolu, et kümneid tuhandeid egiptlasi hoitakse vangis ja represseeritakse, sealhulgas liikmeid Moslemivennaskonnast, mida iseloomustatakse kui terroriorganisatsiooni, mis takistab võimalust kaasavaks lepitusprotsessiks, mida on vaja riigi stabiilsust ja arengut silmas pidades; kutsub ÜRO Inimõiguste Nõukogu mõistma hukka neid inimõigusrikkumisi, jälgima läbiviidavaid uurimisi ja kaaluma võimalust algetada oma uurimine, kui Egiptuse ametivõimud ei ole mingit edu saavutanud; rõhutab, et oluline on kiiresti avada ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo Kairos, nagu on Egiptuse ametivõimudega kokku lepitud;

13. võtab teadmiseks Egiptuse uue põhiseaduse; märgib viidet kristlaste ja juutide usuasjade sõltumatusle ning tunnustab edusamme usuvabaduse vallas; väljendab heameelt selle üle, et põhiseaduses viidatakse tsiviilvalitsusele ja kõigi kodanike võrdõiguslikkusele, kusjuures parandatakse naiste õigusi, tagatakse laste õigused, keelustatakse igasugune piinamine, keelatakse orjapidamise kõik vormid ja tunnistatakse orjapidamine kuritegelikuks, samuti kiidab heaks kohustuse järgida inimõigusi käsitlevaid rahvusvahelisi lepinguid, millele Egiptus on alla kirjutanud; mõistab teravalt hukka suured võimuvolitused, mis põhiseaduse kohaselt on sõjaväel ja sõjaväekohtutel;
14. peab murettekitavaks asjaolu, et tuhanded inimesed (peamiselt Eritrea ja Somaalia pagulased, sh paljud naised ja lapsed) hukuvad, kaovad, satuvad inimröövi ohvriks või võetakse pantvangi, et nende eest lunaraha saada, neid piinatakse, kasutatakse seksuaalselt ära või tapetakse elundikaubanduse eesmärgil Siinai inimkaubitsejate poolt; tuletab sellega seoses meelde, et uue põhiseaduse artikli 89 kohaselt on igasugune orjapidamine, rõhumine, inimeste sunniviisiline ärakasutamine, seksikaubandus ja muud inimkaubanduse vormid Egiptuses seadusega keelatud ja käsitatavad kuriteona;

Liibüa

15. nõuab, et ÜRO Inimõiguste Nõukogu esseeisval istungjärgul võetaks vastu reolutsioon, mille aluseks on ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aruanne ja mis suurendab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku volitusi jälgida ja esitada Inimõiguste Nõukogule aruandeid inimõiguste olukorra ja probleemide kohta Liibüas; peab murettekitavaks konfliktidega seotud ebaseaduslikke vahistamisi ning piinamisi ja kohtuväliseid hukkamisi, toob selles kontekstis esile ÜRO toetusmissiooni raporti piinamiste kohta; väljendab muret, et löögi alla on sattunud meedias töötavad inimesed, ning nõuab meediapluralismi ja sõnavabaduse kaitsmist; nõuab tungivalt konfliktilahenduse ja rahvusliku leppimise toetamist;

Tuneesia

16. väljendab heameelt asjaolu üle, et Tuneesias võeti 26. jaanuaril 2014 vastu uus põhiseadus, millest võiksid eeskujuna võtta selle piirkonna ja kaugemadki riigid; ergutab Tuneesia ametivõime korraldama selle aasta teises pooles kaasavaid, läbipaistvaid ja usaldusväärseid valimisi;

Palestiina

17. tervitab Palestiina kui ÜRO mitteliikmest vaatlejariigi osalemist alates 2012. aasta novembrist; kinnitab oma toetust neile püüdlustele; märgib, et EL on avaldanud toetust Palestiina saamisele ÜRO täisliikmeks, mis oleks osa Iisraeli ja Palestiina konflikti poliitilisest lahendusest; kinnitab taas, et EL ei tunnista mingeid muudatusi enne 1967. aastat kehtinud piirides (sealhulgas Jeruusalemmaga seoses), kui selles ei ole mõlemad pooled kokku leppinud; jagab selles osas nõukogu 16. detsembri 2013. aasta järeldusi Lähis-Ida rahu protsessi kohta, milles taunitakse Iisraeli jätkuvat asunduste laiendamist, mis on rahvusvahelise seaduse kohaselt ebaseaduslik ja takistab rahu saavutamist;

Iisrael

18. väljendab heameelt selle üle, et Iisrael on taastanud koostöö ÜRO Inimõiguste Nõukoguga ja varsti võetakse vastu Iisraeli inimõiguste olukorra üldist korrapärasat läbivaatamist käsitlev teise tsükli raport; kutsub Iisraeli ametivõime üles tegema koostööd eriraportööriga, kaasa arvatud okupeeritud territooriumide inimõiguste olukorra eriraportööriga; toetab ÜRO peasekretäri ja ÜRO inimõiguste ülemvoliniku raportite järeldusi Iisraeli ja okupeeritud Palestiina aladega seoses ning kutsub Iisraeli üles täitma soovitusi, mille on andnud sõltumatu rahvusvaheline teabekogumissmissioon ja milles käsitletakse Iisraeli asunduste mõju palestiinlaste inimõigustele; peab väga murettekitavaks teada antud juhtumeid, kus lapsi on poliitilistel põhjustel kinni peetud Iisraeli kinnipidamiskohtades;

Bahreini

19. väljendab muret inimõiguste kaitsjate ja poliitilise opositsiooni aktivistide olukorra pärast Bahreinis; kiidab heaks Inimõiguste Nõukogus 2013. aasta septembris tehtud avalduse, millele kirjutasid alla kõik ELi liikmesriigid; nõuab, et kohe ja tingimusteta vabastataks kõik meelsusvangid, poliitilised aktivistid, ajakirjanikud, inimõiguste kaitsjad ja rahumeelsed protestijad; kutsub ELi liikmesriike üles töötama selle nimel, et ÜRO Inimõiguste Nõukogu järgmisel istungjärgul võetaks vastu resolutsioon inimõiguste olukorra kohta Bahreinis, milles põhitähelepanu tuleks pöörata sellele, kuidas on Bahrein täitnud kohustusi, mis ta võttis inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise käigus, ning kuidas on täidetud Bahreini kuninga heakskiidu saanud Bahreini sõltumatu uurimiskomisjoni soovitusi, sh soovitusi inimõiguste kaitsjate kohta;

Saudi Araabia

20. kutsub üles Saudi Araabiat kui Inimõiguste Nõukogusse äsja valitud liiget järgima inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise töörühma 17. istungjärgu soovitusi lõpetada igasugune naiste diskrimineerimine õiguses ja tavades ning lubada naistel täielikult ja võrdselt ühiskonnas osaleda; võtta vajalikke meetmeid, et võidelda perevägivallaga ja tagada ohvritele juurdepääs kaitse- ja hüvitismehhanismidele; võtta vastu seadus, millega keelatakse laste varajane abiellu ja sundabiellu ning kehtestatakse abiellumisea alampiiriks 18 eluaastat; võtta vastu seadused, millega kaitsta ühinemis-, sõna-, rahumeelse kogunemise ja usuvabadust; kehtestada moratorium surmanuhtlusele, et see lõpptulemusena kaotada; lubada registreerida vabaihendusi

inimõiguste valdkonnas ning ratifitseerida peamised inimõigusi käsitlevad õigusaktid;

Iraan

21. väljendab rahulolu selle üle, et ÜRO Inimõiguste Nõukogu võttis 2013. aasta märtsis vastu resolutsiooni inimõiguste olukorra kohta Iraani Islamivabariigis ning et pikendatud on Iraani inimõiguste olukorra eriraportööri mandaati; kinnitab oma toetust mandaadi jätkamiseks ning kutsub Iraani üles lubama ÜRO eriraportööril siseneda riiki, mis oleks oluliseks sammuks selles suunas, et alustada dialoogi hindamiseks inimõiguste olukorda Iraanis; kordab taas, et mõistab hukka surmanuhtluse kasutamise Iraanis ja märkimisväärselt tõusnud hukkamiste arvu, 2014. aasta esimese kahe nädalaga on poodud 40 inimest, samuti mõistab hukka usuvabaduse jätkuva rikkumise; täheldab esimesi märke edasiminekest, mida Iraani valitsus on näidanud inimõiguste vallas, siia kuulub ka poliitvangide vabastamine; kutsub ELi ja ÜRO Inimõiguste Nõukogu üles jälgima tähelepanelikult inimõiguste olukorda ning tagama, et inimõigusi käsitletakse jätkuvalt prioriteetse teemana suhetes Iraani valitsusega;

Venemaa

22. mõistab teravalt hukka Venemaal vastu võetud nn välisagendi seadused, mida kasutatakse selleks, et kontorite läbiotsimisega, trahvide ja muude heidutusmeetoditega taga kiustata vabaühendusi; kutsub ELi ja liikmesriike üles avaldama nii ÜRO Inimõiguste Nõukogus kui ka väljaspool seda jätkuvalt survet Venemaale, et ta lõpetaks sellise sõna- ja ühinemisvabaduse selge rikkumise; peab väga murettekitavaks muid jätkuvaid inimõigusrikkumisi Venemaal, nagu meediavastased repressioonid, seksuaalvähemusi diskrimineerivad seadused, kogunemisõiguse rikkumine ja kohtuliku sõltumatuse puudumine;

Valgevene

23. kinnitab oma toetust ÜRO Inimõiguste Nõukogu eriraportöörile, kes tegeleb inimõiguste olukorraga Valgevenes; nõuab, et eriraportööri mandaati, mis lõpeb 2014. aasta juunis, pikendataks veel üheks aastaks; kiidab heaks 2013. aasta juunis vastu võetud resolutsiooni Valgevene kohta ning pideva tähelepanu juhtimise tõsistele inimõigusrikkumistele Valgevenes; nõuab, et Euroopa välisteenistus ja liikmesriigid jätkaksid surve avaldamist Valgevene inimõiguste küsimuses;

Usbekistan

24. peab oluliseks Usbekistani inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise tulemusi; peab kahetsusväärseks asjaolu, et Usbekistani valitsus jätkuvalt keeldub rahuldavast Inimõiguste Nõukogu erimenetluste külastustaotlusi; nõuab, et EL ja liikmesriigid püüaksid Inimõiguste Nõukogus luua spetsiaalse järelevalvemehhanismi Usbekistani inimõiguste olukorra jälgimiseks;

Kesk-Aafrika Vabariik

25. on endiselt väga mures olukorra pärast Kesk-Aafrika Vabariigis; kutsub rahvusvahelist kogukonda viivitamata toetama ÜRO humanitaarabi kampaaniat, mis on äärmiselt

alarahastatud, ning nõuab julgeolekuolukorra parandamist, et tagada humanitaarabi kättetoimetamine elanikkonnale; loodab, et ELi ÜJKP missiooni kiire saatmine aitab parandada kohapealset olukorda; mainib tunnustavalt ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 2136 (2014), ÜRO Inimõiguste Nõukogu resolutsiooni ja Inimõiguste Nõukogu 20. jaanuaril 2014 toimunud eriistungjärku Kesk-Aafrika Vabariigi olukorra teemal ning Kesk-Aafrika Vabariigi inimõiguste olukorra sõltumatu eksperdi nimetamist; nõuab, et uus ajutine president Samba-Panza teeks kõik, mis tema võimuses, et lõpetada vägivald ja rahustada usurühmituste vahelisi pingeid;

Kongo Demokraatlik Vabariik

26. rõhutab, et ÜRO on nõudnud, et toetataks jätkuvalt Kongo Demokraatliku Vabariigi konfliktist räsitud idaosa, tagamaks, et sellest ei saaks unustatud kriis; tunneb suurt muret elanikkonna hiljutise massilise ümberasustamise pärast Katanga piirkonnas; mõistab teravalt hukka mässuliste jõudude rünnakud tsiviilelanikkonna, sealhulgas naiste ja laste vastu riigi idaosas; mõistab teravalt hukka vägistamise süstemaatilise kasutamise sõjarelvana; on ülimalt mures, et jätkuvalt kasutatakse sõduritena lapsi, ning nõuab laste desarmeerimist, rehabiliteerimist ja taasintegreerimist ühiskonda; on seisukohal, et Kongo Demokraatliku Vabariigi ja piirkonna rahu, julgeolekut ja koostööd käsitlev ÜRO kokkulepe on püsiva rahu saavutamiseks endiselt peamine vahend; kiidab heaks ÜRO Julgeolekunõukogu 2014. aasta jaanuari resolutsiooni 2136, millega uuendatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi relvaembargot;

Eritrea

27. nõuab tungivalt, et EL ja Inimõiguste Nõukogu pööraksid jätkuvalt tähelepanu inimõiguste olukorrale Eritreas ja jälgiksid seda valvsalt, kuna inimõiguste tõsiste rikkumiste tagajärjel tekib palju pagulasi ja rändajaid; tunneb heameelt 2013. aasta juunis ühehäälselt vastu võetud Inimõiguste Nõukogu resolutsiooni üle, milles käsitletakse inimõiguste olukorda Eritreas; kiidab heaks eriraportööri esimese aruande inimõiguste olukorra kohta kõnealuses riigis; nõuab, et selle eriraportööri mandaati uuendataks Inimõiguste Nõukogu 26. istungjärguks;

Mali

28. väljendab heameelt Mali inimõiguste olukorda käsitlevate küsimustega tegeleva sõltumatu eksperdi nimetamise üle, inimõiguste olukorra pideva jälgimise üle pärast konflikti ning muude Aafrika riikide tugeva juhirolli üle inimõiguste olukorra parandamisel kõnealuses riigis; nõuab sõltumatu eksperdi mandaadi uuendamist;

Lõuna-Sudaan

29. väljendab sügavat muret olukorra pärast Lõuna-Sudaanis, sealhulgas riigi juhtimise nimel toimuva poliitilise võitluse pärast, mis on põhjustanud üha rohkem etnilisi konflikte ning üle 650 000 inimese ümberasustamise; palub, et ELi liikmesriigid tõstataksid selle küsimuse Inimõiguste Nõukogus, et hoida Lõuna-Sudaani olukorra teemat rahvusvahelise tähelepanu all; tunneb heameelt vaenutegevuse lõpetamiseks 24. jaanuaril 2014. aastal allkirjastatud kokkuleppe üle, kuid juhib tähelepanu asjaolule, et

see on vaid esimene samm rahu ja lepituse suunas; mõistab hukka inimõiguste ulatusliku rikkumise ja väärkohtlemised ning rõhutab, et nende eest vastutavad isikud tuleb vastutusele võtta; tunneb heameelt Aafrika Liidu osaluse üle õigusemõistmise ja vastutusele võtmise ning edaspidise lepitamise alusena toimiva uurimiskomisjoni moodustamisel;

30. Sri Lanka

mõistab hukka jätkuvad rünnakud usuvähemuste vastu ning inimõiguste kaitsjate, advokaatide ja ajakirjanike ahistamise ja hirmutamise; tunnustab ülesehitamisel tehtud edusamme ning saadud kogemuste ja lepituskomisjoni soovitude rakendamist, kuid väljendab kahetsust asjaolu üle, et Sri Lanka valitsusel ei ole ikka veel õnnestunud korraldada rahvusvaheliste inimõiguste ja humanitaarõiguse toimunud rikkumiste sõltumatut ja usaldusväärset juurdlust; toetab kindlalt ÜRO inimõiguste ülemvoliniku soovitusi luua sõltumatu rahvusvaheline uurimismehhanism, mille abil selgitatakse tõde välja nendel juhtudel, mille puhul on see riigi uurimismehhanismidel ebaõnnestunud;

Birma/Myanmar

31. kiidab heaks Inimõiguste Nõukogu vastu võetud resolutsiooni Birma/Myanmari ning eriraportööri jätkuva töö kohta; kutsub Inimõiguste Nõukogu üles mitte katkestama või muutma eriraportööri mandaati niikaua, kui riigis ei ole loodud kõikide volitustega ÜRO inimõiguste ülemvoliniku bürood, ning kutsub Birmat/Myanmari üles tagama, et vangidega seotud juhtumeid käsitlev komitee jätkab tööd ning lahendab kõik pooleliolevad juhtumid ning tunnustab kehtetuks vastuolulise seaduse, mis mõjutab sõna- ja ühinemisvabadust (eelkõige 2011. aasta rahumeelse kogunemise ja protsessioonide seadus); mõistab hukka Rohingya vähemuse vastu suunatud jätkuvad vägivaldteod ja väärkohtlemise Rakhine osariigis ning moslemite ja muude usuvähemuste vastu suunatud rünnakud, ning nõuab selliste rikkumiste täielikku, läbipaistvat ja sõltumatut uurimist;

Korea Rahvademokraatlik Vabariik (Põhja-Korea)

32. tunneb heameelt Põhja-Korea inimõiguste olukorda käsitlevate küsimustega tegeleva eriraportööri mandaadi kavandatava pikendamise üle, 2013. aasta märtsis konsensusel alusel vastu võetud resolutsiooni üle ning kõnealuses riigis inimõigusi käsitleva uurimiskomisjoni aruande esitluse üle; kordab nõuet, et Põhja-Korea valitsus teeks raportööriga täielikku koostööd ning hõlbustaks tema visiite; nõuab tungivalt, et Inimõiguste Nõukogu pööraks tähelepanu rahvusvahelise uurimiskomisjoni soovitudele, keskendudes eriti vajadusele mõista hukka Põhja-Korea poolt toime pandud rahvusvahelised kuriteod, tõhustada ÜRO suutlikkust dokumenteerida selles riigis toime pandud inimõiguste rikkumisi ning luua asjakohased rahvusvahelised mehhanismid, et tagada vastutus Põhja-Koreas toime pandud rahvusvaheliste kuritegude eest;

Kambodža, Elevandiluurannik, Haiti, Somaalia ja Sudaan

33. tunneb heameelt Kambodža, Elevandiluuranniku, Haiti, Somaalia ja Sudaani sõltumatute ekspertide mandaatide pikendamise üle; nõuab tungivalt, et kõnealuste

riikide ametiasutused teeksid volitatutega täielikku koostööd;

Temaatilised küsimused

Lapse õigused

34. väljendab heameelt Inimõiguste Nõukogu töö üle, mida ta on teinud lapse õiguste nimel, näiteks 2013. aasta septembri resolutsioon alla 5-aastaste laste ennetatava suremuse ja haigestumuse kohta inimõiguste küsimusena, ning Lapse Õiguste Komitee töö üle; kutsub riike üles ratifitseerima ÜRO lapse õiguste konventsiooni 3. fakultatiivprotokolli, millega võimaldatakse lastel esitada nimetatud komiteele kaebusi; tunnustab Inimõiguste Nõukogu tulevast lapse õigusi käsitlevat resolutsiooni kui suurepärast näidet ELi ning Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikide rühma (GRULAC) koostööst; väljendab suurt muret laste piinamis- ja kinnipidamisjuhtumite pärast, millest on teada andnud sellised organisatsioonid nagu UNICEF ja Amnesty International; kutsub ÜROd üles neid juhtumeid täiendavalt uurima ning koostama meetmeid sisaldavaid soovitusi;

Naised ja tütarlapsed

35. nõuab, et EL osaleks aktiivselt naiste staatuse komisjoni 58. istungjärgul, et mitte nõrgestada ÜRO Pekingi tegevusprogrammi õigustikku, näiteks juurdepääs haridusele ja tervishoiule kui põhiline inimõigus, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervisega seonduvad õigused; mõistab karmilt hukka seksuaalse vägivalla tarvitamise naiste suhtes kui sõjaktiiv vahendi, sealhulgas sellised kuriteod nagu massiline vägistamine, seksuaalne orjastamine, sunniviisiline prostitutsioon, soopõhine tagakiusamine, sealhulgas naiste suguelundite moonutamine, inimkaubandus, varajased ja sundabielud, aumõrvad ja kõik muud samaväärse raskusastmega seksuaalvägivalla vormid; kutsub jälle ELi ja kõiki liikmesriike üles allkirjastama ja ratifitseerima Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni;

Piinamine

36. kordab, kui oluline on võidelda piinamise ja muude väärkohtlemise vormide vastu ning et EL muudaks selle küsimuse esmatähtsaks, eriti lastega seoses; kutsub Inimõiguste Nõukogu üles kasutama iga-aastast piinamist käsitlevat resolutsiooni, et uuendada eriraportööri mandaati veel kolmeks aastaks ning tagada varasemate piinamist käsitlevate resolutsioonide tõhusad järelmeetmed; nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenus, komisjon ja ELi liikmesriigid näitaksid ühist pühendumist piinamise kaotamise eesmärgile ning ohvrite toetamisele eelkõige sellisel moel, et nad osalevad jätkuvalt või hakkavad osalema piinamisohvrite toetamiseks loodud ÜRO vabatahtlikus fondis ja piinamisvastase konventsiooni vabatahtliku protokolliga loodud erifondis;

Surmanuhtlus

37. väljendab uuesti suurt hukkamõistu surmanuhtluse kasutamise üle ning toetab kindlalt moratoriumit kui surmanuhtluse kaotust soodustavat meetet; kutsub ELi, liikmesriike ja Inimõiguste Nõukogu üles töötama jätkuvalt surmanuhtluse kaotamise nimel kogu maailmas; nõuab väga tungivalt, et ikka veel surmanuhtlust kasutavad riigid avaldaksid

selged ja täpsed surmamõistmiste ja hukkamiste arvud;

Usu- ja veendumusvabadus

38. mõistab hukka usu- või veendumusvabaduse õiguse jätkuvad rikkumised maailmas; kordab, et ELi jaoks on see oluline küsimus; kutsub liikmesriike üles jätkama tööd selle küsimusega; tunneb heameelt ÜRO usu- ja veendumusvabaduse eriraportööri mandaadi uuendamise üle; kordab uuesti, et mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadus, sealhulgas vabadus muuta oma usulisi tõekspidamisi või veendumusi või neist loobuda, on üks põhilisi inimõigusi; rõhutab seega vajadust võidelda tõhusalt kõikide usuvähemuste vastu suunatud diskrimineerimisvormide vastu kogu maailmas;

Lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste inimeste (LGBTI) õigused

39. väljendab muret asjaolu pärast, et diskrimineerivate seaduste ja tavade ning inimeste vastu nende seksuaalse sättumuse või soolise identiteedi tõttu toime pandud vägivaldtegevuste arv on viimasel ajal suurenenud; julgustab jälgima tähelepanelikult olukorda Nigeerias ja Ugandas, kus uued seadused ohustavad tõsiselt seksuaalvähemuste vabadust; mõistab hukka diskrimineerivate seaduste kehtestamise ja sõnavabaduse piiramise Venemaal; kinnitab uuesti, et toetab inimõiguste ülemvoliniku jätkuvat tööd nende diskrimineerivate seaduste ja tavade vastu võitlemisel ning ÜRO tööd üldiselt selles valdkonnas; soovib, et ELi liikmesriigid, nõukogu ja Euroopa välisteenistus osaleksid aktiivselt nende õiguste mahasurumispüüdluste vastu võitlemisel;

Kastipõhine diskrimineerimine

40. mõistab hukka kastipõhise diskrimineerimise; väljendab suurt muret inimõiguste jätkuvate ulatuslike kastipõhiste rikkumiste ja vägivaldtegevuste pärast, sealhulgas seksuaalne vägivald naiste suhtes, kes kuuluvad asjaomastesse kogukondadesse; tunnustab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku ja ÜRO erimenetluste mandaadi omajate tööd kõnealuse diskrimineerimisvormi vastu võitlemisel; nõuab tungivalt, et ELi liikmesriigid edendaksid ÜRO tööalase ja päritolulise diskrimineerimise tõhusa kaotamise põhimõtete ja suuniste heakskiitmist, ning kutsub Inimõiguste Nõukogu üles selle raamistiku vastu võtma;

Õigus rahumeelsele kogunemisele

41. kutsub ELi üles toetama järelmeetmeid, mis põhinevad ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aruandel tõhusate meetmete ja parimate tavade kohta, et tagada inimõiguste edendamine ja kaitsmine seoses rahumeelsete meelevahetustega, toetades eelkõige pingutusi rahvusvahelise õigusraamistiku väljatöötamisel, mis on seotud rahumeelse kogunemise õigusega;

Eluasemed

42. kordab, et tunneb heameelt selle üle, kui oluliseks peab Inimõiguste Nõukogu õigust eluasemele; kordab samuti oma üleskutset liidule ja ELi liikmesriikidele edendada korraliku eluaseme kättesaadavust põhiõigusena;

Vesi ja kanalisatsioon

43. tunneb heameelt Inimõiguste Nõukogu poolt 2013. aasta septembris vastu võetud resolutsiooni üle, mis käsitleb õigust ohutule joogiveele ja kanalisatsioonile, ja ÜRO vastava küsimuse eriraportööri töö üle, eelkõige käsiraamatu väljatöötamise üle, mis käsitleb seda, kuidas rakendada õigust ohutule joogiveele ja kanalisatsioonile; kutsub Euroopa välisteenistust, ELi liikmesriike ja Inimõiguste Nõukogu üles jätkama keskendumist sellele sageli unarusse jäetud, kuid eluliselt olulisele inimõigusele veele ja kanalisatsioonile;

Äritegevus ja inimõigused

44. toetab kindlalt ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtete rakendamist; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles etendama aktiivset osa ÜRO inimõiguste ning rahvusvaheliste korporatsioonide ja teiste ettevõtjate töörühma 7. istungil ning toetama jõupingutusi poliitika kooskõlastamisel OECD rahvusvahelistele ettevõtetele mõeldud suunistega ning ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtetega; kordab oma taotlust, et Euroopa Komisjon annaks 2014. aasta lõpuks aru selle kohta, kuidas ELi liikmesriikides rakendatakse ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid; võtab teadmiseks tärvavad algatused, mille eesmärk on nõuda äritegevust ja inimõigusi käsitleva õiguslikult siduva rahvusvahelise vahendi loomist ÜRO süsteemis;

Korruptsioon ja inimõigused

45. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles toetama ÜRO eriraportööri ametikoha loomist finantskuritegude, korruptsiooni ja inimõiguste küsimustes;

Sport

46. tunneb heameelt 2013. aasta septembris vastu võetud resolutsiooni üle, mis käsitleb inimõiguste edendamist spordi ja olümpia ideaalide kaudu; tunneb muret võõrtöötajate olukorra pärast Kataris, eelkõige seoses ettevalmistusega 2022. aasta maailmameistrivõistlusteks; võtab teadmiseks Katari algatuse, mille eesmärk on selle murega tegeleda; kutsub Katari ametivõime üles reformima oma tööseadust, kaotama kogu piirkonnas levinud sponsorluse õiguse (nn *kafala* süsteem) ning ratifitseerima asjakohased rahvusvahelised konventsioonid; nõuab tungivalt, et EL tagaks, et Kataris ehitussektoris töötavad ELi äriühingud ei aita kaasa võõrtöötajate inimõiguste rikkumisele; toonitab, kui oluline on kontrollida kõiki suuremaid spordiüritusi ja nende seotust inimõigustega, näiteks 2014. aasta veebruaris Venemaal toimunud Sotši taliolümpiamängud ning kogunemisvabaduse ja seksuaalvähemuste õiguste jätkuv allasurumine ning eelseisvad maailmameistrivõistlused Brasiilias, kus esineb teateid eluasemetest väljatõstmiste ja elanikkonna ümberasustamise kohta kogu riigis;

Relvastatud droonide kasutamine

47. tunneb muret inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumise pärast, mis toimub ebaseaduslike sihtmärgistatud tapmiste tõttu, mida viivad läbi relvastatud droonid ja mille tõttu on väljaspool väljakuulutatud konfliktipiirkondi saanud teadmata arv tsiviilisikuid surma, tõsiselt vigastada või traumeerida; toetab asjakohaste ÜRO

erimenetluste raames toimuvaid jõupingutusi, mille eesmärk on edendada relvastatud droonide läbipaistvat ja vastutustundlikku kasutust riikide poolt, mis toimuks kooskõlas kehtestatud rahvusvahelise õigusraamistikuga; kutsub ELi, selle liikmesriike ja ÜRO Inimõiguste Nõukogu üles jätkama ebaseaduslike sihtmärgistatud tapmiste uurimisi ning võtma ÜRO kohtuväliste, lihtmenetluse korras läbiviidavate ja meelevaldsete hukkamiste ja terrorismivastase võitluse eriraportöörade soovitude järelmeetmeid;

Inimõiguste olukorra üldine korrapärane läbivaatamine

48. kinnitab taas, kui oluline on inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise universaalsus, et jõuda täielikule arusaamale inimõiguste olukorrast kõikides ÜRO liikmesriikides, ja kordab, et toetab jätkuvalt läbivaatamise teist tsüklit, milles keskendutakse esimese tsükli jooksul vastuvõetud soovitude rakendamisele; kordab siiski oma nõudmist, et soovitud, mida riigid esimeses tsüklis heaks ei kiitnud, üldise korrapärase läbivaatamise jätkudes kaalumisele võetaks;
49. kutsub üldise korrapärase läbivaatamise interaktiivses dialoogis osalevaid ELi liikmesriike üles esitama soovitusi, mis on konkreetsed ja mõõdetavad, et parandada järelmeetmete kvaliteeti ja heakskiidetud soovitude rakendamist; toonitab, kui olulised on komisjon ja ELi liikmesriigid, kes annavad tehnilist abi, et aidata läbivaatamisel olevatel riikidel rakendada soovitusi ning esitada vaheülevaateid, et rakendamist parandada;
50. toonitab, et inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise soovitud tuleb lisada süstemaatiliselt ELi inimõigustealastesse dialoogidesse ja konsultatsioonidesse ning ELi inimõigusi käsitlevatesse riigipõhistesse strateegiatesse; kordab oma soovitud, et parlament tõstataks kõnealuste soovitude küsimuse oma delegatsioonide visiitidel kolmandatesse riikidesse;
51. tervitab kõiki samme, mis võimaldavad sidusrühmade – sealhulgas kodanikuühiskonna – ulatuslikku ja täielikku osalemist üldise korrapärase läbivaatamise protsessis; toonitab, kui oluline on, et Euroopa välis teenistus ja liikmesriigid rõhutaksid Inimõiguste Nõukogus valitsusväliste organisatsioonide murettekitava vähenemise küsimust mitmes riigis üle kogu maailma;

Erimenetlused

52. kordab, et toetab kindlalt erimenetlusi; toonitab selliste mandaatide sõltumatus põhjapanevat tähtsust ning nõuab tungivalt, et kõik ÜRO riigid teeksid erimenetlustega täielikku koostööd, sealhulgas võttes mandaadi omajaid vastu riigivisiitideks, vastates nende tungivatele taotlustele rakendada meetmeid, seoses väidetavate rikkumistega ning tagades nõuetekohased järelmeetmed mandaadi omajate tehtud soovitudele; toetab avaldust, mille tegid 10. detsembril 2013. aastal 72 erimenetluste eksperti ning tunneb muret selle pärast, et riikide vähenenud koostöö erimenetlustega takistab nende suutlikkust mandaati rakendada;
53. mõistab sügavalt hukka igasuguse kättemaksu inimõiguste kaitsjate ja aktivistide vastu, kes teevad koostööd üldise korrapärase läbivaatamise protsessiga ja erimenetlustega, eelkõige Hiina puhul; palub Inimõiguste Nõukogul uurida teateid, mille kohaselt on

hiina aktivisti Cao Shunli'd, kes seisib kodanikuühiskonna kaasamise eest üldise korrapärase läbivaatamise protsessi, kinni peetud alates 14. septembrist 2013; nõuab tungivalt, et Inimõiguste Nõukogu president võtaks selle ja teiste sarnaste juhtumite puhul aktiivseid järelmeetmeid, ning et kõik riigid pakuksid piisavat kaitset niisuguste hirmutamiste eest; rõhutab, et sellised teod kahjustavad kogu ÜRO inimõiguste süsteemi;

ELi osalemine

54. kordab, kui oluline on, et EL osaleks aktiivselt kõikides ÜRO inimõiguste mehhanismides, sh Inimõiguste Nõukogus; julgustab ELi liikmesriike seda tegema, olles resolutsioonide kaastoetajaks ja algatajateks ning osaledes aktiivselt aruteludes ja interaktiivsetes dialoogides ning esinedes avaldustega; toetab kindlalt tava, mille kohaselt võtab EL üha rohkem osa piirkondadevahelistest algatustest;
55. kinnitab taas, kui oluline on integreerida Genfis Inimõiguste Nõukogu kontekstis tehtav töö ELi asjaomase sise- ja välistegevusega, sealhulgas parlamendi puhul, näiteks seoses komisjonide ja parlamentidevaheliste delegatsioonidega, ja ÜRO eriraportööride panustega komisjonide koosolekutel;
56. ergutab ELi eriesindajat jätkama ELi inimõiguste poliitika tulemuslikkuse, sidususe ja nähtavuse tõhustamisega Inimõiguste Nõukogu kontekstis ning arendama edasi tihedat koostööd ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo ja erimenetlustega, ning peab kahetsusväärseks, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident ei võta osa Inimõiguste Nõukogu kõrgetasemelisest kohtumisest;
57. toonitab jälle Euroopa välisteenistuse, komisjoni ja ELi liikmesriikide tõhusa koordineerimise ja koostöö tähtsust inimõiguste küsimuses; ergutab Euroopa välisteenistust, eelkõige ELi delegatsioonide kaudu Genfis ja New Yorgis suurendama ELi sidusust, tuginedes õigeaegsetele ja sisukatele konsultatsioonidele ning edastades üksmeelset sõnumit;
58. toonitab, kui oluline on, et ELi liikmesriigid toetaksid Inimõiguste Nõukogu, tehes koostööd inimõiguste jagamatuse ja universaalsuse saavutamiseks, ratifitseerides eelkõige kõnealuse organi kehtestatud rahvusvahelised inimõigustealased õigusaktid; kordab, et peab kahetsusväärseks asjaolu, et ükski ELi liikmesriik ei ole siiani ratifitseerinud kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse konventsiooni; kordab uuesti ka asjaolu, et mitu liikmesriiki ei ole veel võtnud vastu või ratifitseerinud kõigi isikute sunniviisilise kadumise eest kaitsmise konventsiooni, piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärikust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside vastase konventsiooni fakultatiivset protokollit või majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste pakti fakultatiivprotokollit; kordab oma üleskutset liikmesriikidele ratifitseerida nimetatud konventsioonid ja protokollid; rõhutab, kui tähtis on, et ELi liikmesriigid esitaksid oma perioodilised aruanded ÜRO järelevalveorganitele õigeaegselt; kutsub ELi üles töötama aktiivselt välja ELi seisukohta agressioonikuriteo ja Kampala muudatusettepanekute kohta;
59. kordab, kui oluline on, et EL toetaks jätkuvalt ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatuse kaitsmist, et tagada selle ülesannete tulemuslik ja erapooletu täitmine;

toonitab, et ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo erapooletuse ja toimimise jaoks on oluline tagada piisav rahastamine, eelkõige pidades silmas praegust, tekkivatest olukordadest tulenevat vajadust avada uusi ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo piirkondlikke büroosid; rõhutab, kui oluline on tagada piisav rahastamine, et katta lepinguliste organite üha suurenev töökoormus; kutsub ELi üles võtma juhtrolli lepinguliste organite süsteemi tõhusa toimimise tagamisel, sh piisava rahastamise osas;

60. kinnitab taas, et inimõiguste kaitsjate kaitsmine on ELi inimõiguste poliitikas olulisim prioriteet; hindab seepärast demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi (EIDHR) kaudu inimõiguste kaitsjate kiireloomuliseks kaitsmiseks ja toetuseks eraldatavat praktilist ja rahalist abi;
61. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi inimõiguste eriesindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 68. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi–ÜRO töörühmale.